

Denne skærpende bestemmelse ses meget sjældent anvendt og da slet ikke med begrundelsen, at bilen ikke er bragt tilbage efter brugen.

Biler stjæles ofte i forbindelse med indbrudstyverier (det stjalne skal jo føres væk, og den kriminelles radius bliver stor), bankrøverier og anden berigelseskriminalitet. Stjæles en bil i København om aftenen, kan tyven/tyvene i ro og mag tømme en butik i Kalundborg om natten og være tilbage næste morgen, når tyveriet opdages. Opklaringsrisikoen er beskeden.

Hvis politiet f.eks. standser en stjålet bil i et sommerhusområde om natten, kan man som nævnt, jf. strafferammen i § 293, stk. 1, 1. pkt., på 1 år, ikke varetægtsfængsle alene for brugstyveriet. Efter afhøring bliver den eller de pågældende biltyve løsladt, også selv om der kan foreligge stærk mistanke om, at den stjålne bil har været anvendt i forbindelse med indbrudskriminalitet. Først efter biltyvens afhøring og løsladelse modtager politiet ofte en stribe anmeldelser om indbrud i sommerhusene fra husenes ejere, men politiet kan nu vanskeligt komme længere med opklaringen. Dette bør ændres.

Kørslen i den stjålne bil sker som regel med stor foragt for køretøjet og derfor også ofte med store skader til følge. Endvidere sker kørslen som regel uden respekt for færdselsloven og er derfor til stor fare for sagesløse personers sikkerhed.

Brugstyverierne medfører gene og ulempe for ejerne. Økonomisk er det en stor belastning for ejerne,

hvis kaskoforsikringen stiger, og hvis selvrisikoen forsvinder hver gang, ligesom forsikringspræmierne generelt bliver højere for alle forsikringstagerne, der samlet skal bære tabet ved de mange biltyverier.

En del mennesker, specielt pensionister, har ikke råd til at holde deres biler kaskoforsikrede. For en sådan person er det derfor velfærdstruende, at vedkommendes bil misbruges.

Derfor finder forslagsstillerne af hensyn til de sagesløse ofre for biltyve og af hensyn til de store samfundsværdier, der mistes ved biltyverier, at straffen for biltyverier både første gang og i gentagelsestilfælde bør øges markant i forhold til, hvad der i øjeblikket er praksis. Samtidig vil en strafskærpelse have et kriminalpræventivt sigte, ligesom en strafskærpelse vil forbedre politiets opklaringsmuligheder.

Forslagsstillerne har ikke ønsket at lægge sig fast på, hvorledes denne strafskærpelse rent teknisk skal ske, idet der kan være forskellige løsningsmodeller. Det kunne være ved at hæve strafferammen for brugstyveri, ved at udforme en særlig paragraf for brugstyveri af biler eller ved, at straffelovens § 252, stk. 1, hvorefter en person kan straffes med fængsel indtil 4 år for hensynsløst at volde nærliggende fare for nogens liv eller færlighed, bliver anvendt i langt større omfang over for biltyve.

Disse eller andre muligheder er forslagsstillerne indstillede på at drøfte i forbindelse med udvalgsbehandlingen, hvis forslaget kan samle flertal.

Skriftlig fremsættelse

Helge Adam Møller (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af biltyverier.

(Beslutningsforslag nr. B 139).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.